

KSZTAŁTOWANIE CHARAKTERU NA PRZYKŁADZIE ŚWIĘTEGO STANISŁAWA KOSTKI

WSTĘP

Święty Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży. Przykładem swego życia uczy kształtowania silnego charakteru, który jest największą wartością duchową młodego człowieka. Umiał on od siebie wiele wymagać, potrafił mimo trudności zdążać do obranego celu. Umiał zdecydowanie kształtować swój charakter¹. Będąc pod tym względem dla nas wzorem, rozważmy:

I.Różnice charakterologiczne między Stanisławem a Pawłem,

II.Czym jest charakter?,

III.Kształtowanie charakteru.

I.RÓŻNICE CHARAKTEROLOGICZNE MIĘDZY BRACMI

1.Na początku XVII wieku w pięknym pałacu szlacheckim na Mazowszu żyło dwóch braci: starszy

¹Por. *Św. Stanisław Kostka*, w: J. Misiurek, *Polscy święci i błogosławieni* (Życie-duchowość- przesłanie), Częstochowa 2009, s. 64.

Paweł i młodszy Stanisław. Obaj mieli zamożnych, dobrych i kochających rodziców, dbających o wychowanie. A jednak, mimo że ten sam dom, ten sam ojciec, ta sama matka, ta sama atmosfera domu rodzinnego, różnica była widoczna w skutkach wychowania.

a) **Paweł** - krnąbrny, porywczy, złośliwy, leniwy w pracach. Był rozmiłowany w zabawach i hulankach. Bez pobożności w sprawach religii i wiary.

b) **Stanisław** - karny, spokojny i delikatny, czuły na niedole innych, posłuszny, obowiązkowy i pracowity, zdecydowanie przeciwny grzechowi, zwłaszcza nieczystości. Uderzała u Niego pobożność i rozmodlenie, Jego zdecydowanie i wytrwałość w dążeniu do dobrego. Słowem: był to człowiek z charakterem.

c) **Paweł** - jak chorągiewka na dachu, goniący za każdą zachcianką, uginający się pod wpływem namiętności.

d) **Stanisław** - jak dąb, stały w swoich zasadach, w zachowaniu przykazań Bożych, jak stal nieugięty w walce ze złem. Człowiek z charakterem.

2.Charakter stanowi o wartości człowieka. Bo:

Człowiek bez charakteru, choć urośnie z wiekiem, - jest pod względem moralnym, tylko półczłowiekiem².

II. CZYM JEST CHARAKTER?

1. Mówi się, że charakter to siła woli, z jaką człowiek trwa przy dobrych zasadach i realizuje je w życiu. Krótko: będzie to wytrwałość w dobrych zasadach i pracy nad dobrymi przyzwyczajeniami. Zapytajmy, jakie zasady miał święty Stanisław? Oto niektóre z nich:

a) Słuchał głosu sumienia i woli Boskiej objawionej w przykazaniach Bożych i kościelnych.

b) Zdobywał cnoty, zwłaszcza czystość, pracowitość, cierpliwość, męstwo, życzliwość, pobożność. Rozwijał nabożeństwo do Matki Jezusowej i Eucharystii.

c) Dążył wytrwale do doskonałości i świętości.

d) Zasada, którą powtarzał w życiu, godna jest zapamiętania: *Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich żyć winieniem.*

2. Dlaczego takie różnice zaistniały między braćmi? Bo Stanisław konsekwentnie kształtował swój

² Słowa K.C Norwida.

charakter, przez co wypracował w sobie zasady. Stały się one Jego przyzwyczajeniem, czyli drugą naturą. Paweł nie miał zasad i żył bez nich.

Dobry charakter - to przyzwyczajenie do dobrych czynów. Trzeba więc pracować nad swoim charakterem.

Na przykład Ignacy Paderewski ćwiczył na fortepianie 8 do 12 godzin dziennie, dlatego został słynnym wirtuozem. Każdy, kto chce być mistrzem, ćwiczy: muzyk, śpiewak, rzeźbiarz, malarz, szermierz, technik itp. Czyżby człowiek nie miał się ćwiczyć w dobrym, by się przygotować do godnego chrześcijańskiego życia? A zatem, na czym polega kształtowanie charakteru?.

III. KSZTAŁTOWANIE CHARAKTERU

1. Praca nad charakterem to praca podwójna: negatywna - polega na eliminowaniu wad i grzechów, i pozytywna - polegająca na nabywaniu dobrych przyzwyczajzeń.

Analogicznie ogrodnik najpierw wrywa chwasty, plewi i obcina suche gałązki, potem zasiewa, sadi, szczepi i okłada nawozem. Podobnie - najpierw trzeba wyrwać chwasty: łakomstwo, lenistwo, nieczystość, nieposłuszeństwo, złośliwości. Np. poczujesz gniew i złość na kolegę, który ci dokuczył, obraził, wyśmiał i chcesz mu dokuczyć - opanuj się, nie odpowiadaj złem

za zło. Powiedz sobie: *Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich żyć winieniem.*

Gdy np. poczujesz chęć na coś smacznego, jakąś pokusę do złego, do nieskromnych rozmów, do niestosownych żartów, gorszącej zabawy, przypomnij sobie Bożą obecność i powtórz to, co Stanisław mówił: *Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich żyć winieniem.*

2. Podobnie jak ogrodnik, który sadi, nagina krzywe drzewko do palika, okłada nawozem korzenie, tak i ty musisz wolę naginać, np. do rannego punktualnego wstawania, do odmówienia rannego pacierza, do obowiązku uczestniczenia w niedzielnej Mszy świętej itp.

Takie odzwyczajanie się od złego, a przyzwyczajanie do dobrego, pozbywanie się wad, a nabywanie cnót, czyli dobrych przyzwyczajzeń, jest pracą nad sobą, czyli nad własnym charakterem.

ZAKOŃCZENIE

1. Pamiętajmy, że święci są zawsze bardzo blisko nas, i nigdy nie tracą z nami zasięgu. Dlatego być z nimi w przyjaźni, to najlepsza towarzyska inwestycja. Są oni

do naszej dyspozycji, i stale gotowi do pomocy - całodobowo i bez zbędnych formalności³.

2. Dlatego święty Stanisław niech będzie na codzien dla nas wzorem kształtowania charakteru, a wsparciem, Jego słowa: *Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich żyć winieniem.*

3. Zakończmy modlitwą

Boże, Ty wśród rozlicznych cudów Twojej mądrości obdarzyłeś świętego Stanisława Kostkę łaską dojrzałej świętości już w młodzieńczym wieku, spraw, abyśmy za jego przykładem wykorzystywali czas na gorliwą pracę i z zapalem dążyli do wiekuistego pokoju [...]⁴.

Amen.

³ Por. Sz. Hołowina, *Święci pierwszego kontaktu*, Kraków 2017 (na rewersie książki).

⁴ *Kolekta* z formularza Mszy świętej o świętym Stanisławie Kostce.

